

Een ideale verplaatsing die niet loopt.

De uitgebreide versie met achtergrond informatie van mijn verhaal tijdens de busrit van 15 december 2009.

Ons buurtschap Wellenseind ligt noordelijk van de kern van Lage Mierde tegen het Natura 2000 gebied Kempenland West aan en wordt door de provinciale weg N269 gescheiden. Diverse ondernemers, boeren maar ook burgers hebben allerlei plannen en initiatieven om de leefbaarheid, werkgelegenheid en de vitaliteit van het platteland te bevorderen. Het probleem is dat we geen centimeter vooruit komen, aan het lijntje gehouden worden en tegen muren omhoog lopen.

Één van onze burens, Marga en Stefan Diepstraten hebben een intensieve (varkens)veehouderij en moeten, willen zij als familiebedrijf kunnen blijven boeren, uit gaan breiden gezien de komende ammoniak regelgeving en hun concurrentiepositie. Deze uitbreidingsplannen van Marga en Stefan sloegen bij de rest van de buurtbewoners in als een bom. Ik kende de plannen van enkele andere burens en omdat ik bang was voor ruzie en ellenlange juridische procedures in de buurt zijn mijn man en ik met Stefan en Marga gaan praten. We hoopten hiermee te bereiken dat we gezamenlijk een oplossing konden vinden en of zij na zouden willen denken om hun bedrijf eventueel te verplaatsen. De uitbreidingsplannen van hen zouden namelijk een streep door de diverse andere plannen en initiatieven betekenen van andere buurtbewoners. Eveneens zou het voor de bestaande bedrijven zoals een biologische boerderij die ernaast gelegen is en een nabijgelegen camping en recreatiebungalowpark ook verstrekkende gevolgen kunnen hebben. Bovendien ligt hun bedrijf binnen de 250 meter grens van het Natura 2000 gebied en de kritische depositie van dit bedrijf slaat direct neer op dit zeer kwetsbare gebied. Aan de beide zijden van dit bedrijf lopen ook de riviertjes de Reusel en de Raamsloop. De Reusel behoort eveneens tot het Natura 2000 gebied maar ook tot de Ecologische Hoofdstructuur waar de provincie, waterschap de Dommel en het Brabants Landschap grootse plannen mee hebben. Ook een toeristische poort zou tot de mogelijkheden kunnen behoren in ons buurtschap om het Natura 2000 gebied aan de noordzijde te kunnen ontlasten.

Marga en Stefan begrepen de bezwaren van de andere buurtbewoners en wilden de mogelijkheden om te verplaatsen zeker onderzoeken. Stefan en ik zijn daarna samen naar zowel de gemeente als het Streekhuis gegaan waar men in eerste instantie ons vol ongeloof aankeek omdat wij daar zo gebroederlijk zaten en elkaar de hersens niet insloegen. We hebben tenslotte een gezamenlijk belang waar niet alleen onze buurt profijt van heeft maar ook het Natura 2000 gebied en het gehele dorp. Het bedrijf ligt namelijk ook tegen de dorpsrand waar de gemeente in de toekomst nog woningbouw toe wil passen. Niet alleen wij de bewoners van dit gebied en dorp willen dit varkensbedrijf graag verplaatst zien. De provincie wil dit bedrijf ook graag verplaatsen willen ze de door Den Haag en Brussel opgelegde doelstellingen halen. Helaas heeft deze verplaatsing geen prioriteit voor onze gemeente.

Maar waar lopen we nu precies tegen aan?

Een compleet falend reconstructiebeleid daar lopen we tegenaan. De overheid in Den Haag schuift zaken af naar de provincie en de provincie schuift het weer door naar de gemeente. Vooral de kleinere gemeenten zoals Reusel de Mierden waartoe wij behoren hebben niet de middelen noch de mankracht voor dit soort complexe zaken.

Al deze extra kosten die de gemeente moet maken worden bovendien ook op ons inwoners verhaald door de belastingen te verhogen en andere belangrijke zaken voor onze gemeente kunnen daardoor ook geen doorgang krijgen. Daarnaast worden we van het kastje naar de muur gestuurd omdat zo ontzettend veel mensen van de gemeente, de provincie en externe instanties erbij betrokken zijn of worden. En het worden er steeds meer en meer zodat we door de bomen het bos niet meer zien. Bovendien geeft onze gemeente niet thuis en het lijkt wel alsof ze de provincie dwars willen zitten of er nog wat van gedaan willen krijgen over de rug van onze buurman en ons. Natura 2000 is tenslotte een krachtig instrument.

Is dit probleem op te lossen? Nou en of als de wil er maar is.

De provincie moet niet al deze zaken op het bord van de kleinere gemeenten leggen.

De VIV regelingen zouden enkel en alleen door de provincie behandeld moeten worden of het gebied nu extensivering natuur of overig is. De provincie heeft namelijk de financiële middelen hiervoor, ook uit Brussel, en is verantwoordelijk voor de reconstructie in onze ogen. Daarbij moeten de mensen van het streekhuis meer beslissingsbevoegdheden krijgen.

Joep, Martien en Paul zijn bekwaam genoeg om te kunnen beslissen welke projecten belangrijk zijn, levensvatbaar zijn en welke niet. Dit was toch de opzet van het Streekhuis? Geef ze dan ook de financiële middelen en de mogelijkheden om de zaken te realiseren wat de overheid wil met deze reconstructie. Ook voor de mensen van het Streekhuis moet dit erg frustrerend zijn lijkt me. Je wilt wel maar je kan niets. Nu worden er als voorbeeld voor 180.000 euro per jaar twee planeconomen op de verplaatsingen gezet maar ook die gaan vastlopen en weer wordt er geld verkwist omdat gemeenten niet mee zullen gaan werken en zaken zullen gaan vertragen tot ieders frustratie. De beide gemeenten mogen hier ook weer de helft aan meebetalen dus met andere woorden wij inwoners betalen dit. Wordt ons verder iets gevraagd of is er overleg met ons over de gang van zaken en wat men van plan is. Het antwoord is helaas nee en wordt ons wederom opgelegd.

Wil je betrokkenheid van de bewoners dan zal je vooraf moeten overleggen met alle partijen, burgers, boerenfamiliebedrijven en grote boeren. Goede informatie, communicatie en samen blijven praten is van levensbelang. Wij wonen, leven en werken tenslotte in dit gebied en het is erg vervelend als ambtenaren vanachter hun bureau zaken voor je gaan beslissen en beslissen over jouw eigendommen. Je wordt bovendien behandeld als kleine kinderen door de gemeente. Eveneens zouden de inwoners meer verantwoordelijkheid moeten krijgen zodat niet alles door anderen voor ons beslist wordt. Wil je de reconstructieplannen laten slagen dan zal de provincie nu in moeten grijpen en zaken terug moeten nemen en zelf moeten gaan doen. De provincie moet dit niet meer op het bord van een kleine gemeente neerleggen maar bij de betrokken bewoners zelf en rechtstreeks met hen in overleg gaan.

Onze gemeente heeft ons vorig jaar al laten weten dat de plannen van de andere omwonenden geen doorgang kunnen vinden als het bedrijf van Marga en Stefan niet verplaatst wordt.

Vooral Stefan en Marga worden continue aan het lijntje gehouden. Afspraken worden de dag zelf of de dag ervoor door de gemeente afgezegd en dit proces speelt nu al dik tweeënehalf

jaar. Beloften aan hen worden niet nagekomen en de gemeente weigert om samen met Marga en Stefan met de provincie in overleg te gaan terwijl de provincie dit wel wil en het financiële plaatje om de verplaatsing te realiseren al langere tijd helemaal rond heeft.

De hoop op een plek in het LOG van onze eigen gemeente hebben Marga en Stefan al laten varen en ze kijken maar uit naar een plek op een ander LOG en overwegen zelfs weer om de uitbreiding op de huidige locatie te realiseren. Een andere buurman is bijvoorbeeld al bijna acht jaar bezig om zijn plannen te realiseren. Er zijn zelfs plannen van andere burens die nog niet bekend zijn bij de provincie en gemeente. Men wil eerst afwachten of het bedrijf van Marga en Stefan verplaatst wordt omdat het geen zin heeft om daar nu al tijd, geld en energie in te steken. De kosten voor o.a. de adviseurs die Marga en Stefan en diverse andere burens al hebben moeten maken rijzen de pan uit omdat deze continue afgekeurd worden en uitzicht op een oplossing komt er maar niet. De verhouding met de gemeente verslechterd hierdoor en het vertrouwen slinkt met de dag. Dit is zonde van de tijd en geld van onze gemeente en ons. We begrijpen de moeilijke positie van onze gemeente maar snappen niet waarom ze niet aan de bel trekken bij de provincie dat ze het niet aankunnen. Vragen om hulp is tenslotte geen schande en dit heb ik vorige week ook bij Joep van de Ven gedaan vandaar dat ik nu hier mijn verhaal doe. Onze situatie is ideaal, alle partijen zijn voor verplaatsing maar stokt volledig.

Nu mijn vraag aan u: Wilt u dit probleem oplossen? Zo ja?

Neem ons als voorbeeld hoe wij samen de zaken aangepakt hebben met onze buurman. Het kan zonder ruzies dat blijkt wel uit onze case. Misschien is het een idee om Lage Mierde nu als pilot te gaan nemen om te kijken waar de zaken nu precies vastlopen zodat andere gebieden hier hun voordeel mee kunnen doen. Niet alleen de problemen in ons buurtschap maar eveneens de problemen die er nu spelen in het LOG Hulsel, Bladel, Netersel en Lage Mierde. Geef Joep, Martien en Paul de bevoegdheden en de financiële middelen en gegarandeerd dat we er samen uit kunnen komen. Geef ook ons de bewoners meer verantwoordelijkheid om zelf met een oplossing te kunnen komen zodat hopelijk juridische procedures en schadeclaims tegen de overheid en tegen elkaar voorkomen kunnen worden.

Ik hoop echt dat de commissaris, de gedeputeerden en de statenleden inzien dat het reconstructieplan zo echt niet werkt en de wil en het lef zullen hebben om de zaken te veranderen. De leefbaarheid op het Kempische platteland wordt namelijk onleefbaar als het beleid en de uitvoering van de reconstructieplannen niet snel veranderd worden. Ik nodig u hierbij uit om zo snel mogelijk in Lage Mierde te komen kijken en tegelijkertijd daag ik u uit om dit beleid en deze uitvoering aan te durven passen en te veranderen. U kan dit tenslotte voor ons realiseren.

Niet alleen in ons buurtschap bent u van harte welkom maar ik weet zeker dat u ook bij de mensen die nu geconfronteerd worden met het LOG van harte welkom bent. Stefan en ikzelf willen u met alle plezier verder informeren wat hier in ons buurtschap allemaal speelt.

Andrea Heesters
013-5091187 buffgans@planet.nl